

[Socialministeren.]

de hårde kendsgerninger, at de midler, der bruges, skal samles ind, før vi kan bruge dem, og vi lever jo i en tid, hvor jeg tror hovedparten af befolkningen mener, at skatetrykket er tilstrækkelig højt.

Som svar på det direkte spørgsmål om, hvor det er, der skal spares ifølge forslagene, kan jeg kun henvise til bemærkningerne om, at der skal spares både på lønudgifterne og på de øvrige driftsudgifter, og det er så op til dem, der har ansvaret for driften, at finde ud af, hvor man kan foretage disse besparelser.

Den omstændighed, at man gennem ordninger prøver at udjævne forholdene, således at serviceniveauet bliver ensartet, betyder ikke, at det fortrinsvis skal gå ud over den svage del af befolkningen, tværtimod.

Hr. Ib Christensen nævner, at dette måske kunne være et skridt i den rigtige retning, altså i retning af bloktilskudssystemet. Jeg kan vel sige dertil, at der er ikke ret meget, der peger i den retning, men føje til, at når vi overhovedet interesserer os for dette, er det bl. a., fordi vi ikke ser os i stand til med hurtig virkning at ændre refusions-systemet i den sociale sektor, således at det bliver 100 pct. bloktilskud, men vi regner med at skulle køre videre i nogle år i alle tilfælde med procenttilskud for en dels vedkommende. I det omfang, det bliver muligt at ændre vilkårene fra procenttilskud til bloktilskud, gør vi imidlertid disse bestemmelser her overflødige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligsikring.

(Lovforslaget (nr. 137) findes i tillæg A. sp. 2497, fremsættelsen i tidenden sp. 3632).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Svend Jakobsen (S):

Jeg havde i 1973 fornøjelsen at fremsætte et lovforslag om ændring af loven om boligsikring. Jeg kan i det lovforslag, vi i dag har til behandling, nikke genkendende til skelettet, men jeg må beklage, at der er pillet en del af kødet af det forslag, som vi fremsatte sidste år.

Jeg vil godt starte med at notere, at der også er sket en enkelt forbedring af forslaget, og den vil jeg gerne anerkende. Det er ændringen, der går ud på i stedet for at sætte 20 pct. af husstandsindkomsten som grænsebeløb at sige 15 pct. af den første del af indkomsten og 25 pct. af resten. Det er principielt en forbedring, men jeg vil godt tilføje, at vi under udvalgsarbejdet gerne vil have vurderet konsekvenserne af, at grænsen ændres til 15 pct. af de første 30.000 kr. i husstandsindkomst og 25 pct. af resten. Jeg tror, det i den forbindelse bliver nødvendigt for os at se på den indkomstudvikling, der har fundet sted, og som forventes at finde sted fra 1972 til 1975, hvis indkomstgrundlag jo bliver lagt til grund for dette forslags boligsikringsydelse.

Forslaget er baseret på samme økonomiske ramme, som den nuværende boligsikring er bragt ned på, og når den er bragt ned på de relativt lave beløb, som tilfældet er, er det jo i kraft af den udhuling, som inflationen har forårsaget. Jeg troede egentlig, vi alle erkendte, at der med den stærke inflation, vi har været igennem, var behov for en ajourføring af boligsikringssatserne, men jeg forstår, at det ikke gælder regeringen.

Det forslag, som vi fremsatte i efteråret, betød en udvidelse af boligsikringsudgifterne med 150 mill. kr., og jeg tør nok sige, at det sidste halve års udvikling ikke har begrænset, men i stedet for forstærket behovet for en ajourføring.

Samtidig med, at regeringen tager udgangspunkt i den af inflationen forringede boligsikring, har man ikke foreslået, at ord-